

פרק ב'

פסוקים יג' – כז'

יג ויבא אֲדֹנָיָהוּ בֶן-חַגִּית, אֶל-בֵּת-שֶׁבַע אִם-שְׁלֹמֹה, וַתֹּאמֶר, הַשְּׁלוֹם בְּאֵד; וַיֹּאמֶר, שְׁלוֹם. יד וַיֹּאמֶר, דְּבַר לִי אֵלֶיךָ; וַתֹּאמֶר, דְּבַר. טו וַיֹּאמֶר, אַתָּה יָדַעְתָּ כִּי-לִי הִיְתָה הַמְּלוּכָה, וְעָלִי שְׁמוֹ כָּל-יִשְׂרָאֵל פְּנִיָּהֶם, לְמֶלֶךְ; וַתִּסֹּב הַמְּלוּכָה וַתְּהִי לְאַחִי, כִּי מִיְהוָה הִיְתָה לוֹ. טז וַעֲתָה, שְׂאֵלָה אַחַת אֲנֹכִי שְׂאֵל מֵאַתָּךְ--אֶל-תְּשֻׁבִי, אֶת-פָּנָי; וַתֹּאמֶר אֵלָיו, דְּבַר. יז וַיֹּאמֶר, אֲמַר־נָא לְשְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ, כִּי לֹא-יָשִׁיב, אֶת-פָּנָיךָ; וַיִּתֵּן-לִי אֶת-אַבְיֵשָׁג הַשּׁוֹנְמִית, לְאִשָּׁה. יח וַתֹּאמֶר בֵּת-שֶׁבַע, טוֹב; אֲנֹכִי, אֲדַבֵּר עֲלֶיךָ אֶל-הַמֶּלֶךְ. יט וַתְּבֹא בֵת-שֶׁבַע אֶל-הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה, לְדַבֵּר-לוֹ עַל-אֲדֹנָיָהוּ; וַיִּקָּם הַמֶּלֶךְ לִקְרֹאתָהּ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָּהּ, וַיֵּשֶׁב עַל-כִּסֵּאוֹ, וַיִּשֶׂם כִּסֵּא לְאִם הַמֶּלֶךְ, וַתֵּשֶׁב לִימִינוֹ. כ וַתֹּאמֶר, שְׂאֵלָה אַחַת קִטְנָה אֲנֹכִי שְׂאֵלָת מֵאַתָּךְ--אֶל-תְּשֻׁב, אֶת-פָּנָי; וַיֹּאמֶר-לָהּ הַמֶּלֶךְ שְׂאֵלֵי אִמִּי, כִּי לֹא-אָשִׁיב אֶת-פָּנָיךָ. כא וַתֹּאמֶר, יִתֵּן אֶת-אַבְיֵשָׁג הַשּׁוֹנְמִית, לְאֲדֹנָיָהוּ אַחִיךָ, לְאִשָּׁה. כב וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיֹּאמֶר לְאִמּוֹ, וְלָמָּה אַתָּה שְׂאֵלָת אֶת-אַבְיֵשָׁג הַשּׁוֹנְמִית לְאֲדֹנָיָהוּ, וְשְׂאֵלֵי-לוֹ אֶת-הַמְּלוּכָה, כִּי הוּא אַחִי הַגָּדוֹל מִמֶּנִּי; וְלוֹ וּלְאַבְיָתָר הַכֹּהֵן, וְלִיּוֹאֵב בֶן-צְרוּיָה. {פ} כג וַיִּשְׁבַּע הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה, בַּיְהוָה לֵאמֹר: כֹּה יַעֲשֶׂה-לִּי אֱלֹהִים, וְכֹה יוֹסִיף, כִּי בִנְפֹשׁוֹ, דְּבַר אֲדֹנָיָהוּ אֶת-הַדְּבַר הַזֶּה. כד וַעֲתָה, חִי-יְהוָה אֲשֶׁר הִכִּינִנִּי וַיּוֹשִׁיבֵנִי (וַיּוֹשִׁיבֵנִי) עַל-כִּסֵּא דָוִד אָבִי, וְאֲשֶׁר עָשָׂה-לִּי בַּיִת, כַּאֲשֶׁר דְּבַר: כִּי הָיוּם, יוֹמֵת אֲדֹנָיָהוּ. כה וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה, בָּיִד בְּנֵיָהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע; וַיִּפְגַּע-בוֹ, וַיָּמִית. {ס} כו וּלְאַבְיָתָר הַכֹּהֵן אָמַר הַמֶּלֶךְ, עֲנֹתֵת לְךָ עַל-שִׁדְיֶיךָ--כִּי אִישׁ מָוֵת, אַתָּה; וּבַיּוֹם הַזֶּה לֹא אֶמְיָתְךָ, כִּי-נִשְׂאָת אֶת-אֲרוֹן אֲדֹנָי יְהוָה לְפָנָי דָּוִד אָבִי, וְכִי הִתְעַנִּית, בְּכָל אֲשֶׁר-הִתְעַנָּה אָבִי. כז וַיִּגְרַשׁ שְׁלֹמֹה אֶת-אַבְיָתָר, מִהַיּוֹת כֹּהֵן לַיהוָה, לְמַלֵּא אֶת-דְּבַר יְהוָה, אֲשֶׁר דְּבַר עַל-בֵּית עָלִי בְשִׁלְחָה. {פ}

1. אל מי פונה אדוניהו?

2. מהו מזכיר לה?

3. מה הוא מבקש ממנה?

4. העתק בלשון הכתוב כיצד הוא מגדיר בקשה זו?

5. כיצד מגיבה בת שבע לבקשת אדוניהו?

6. כיצד מקבל שלמה את בת שבע?

7. מה מבטיח שלמה לבת שבע כשהיא באה לבקש ממנו את בקשת אדוניהו?

8. כיצד עונה שלמה לבת שבע על הדרישה לתת את אבישג השונמית לאדוניהו

לאשה?

9. כיצד הוא מגיב לדרישה זו?

10. מי עוד נכלל בתגובת שלמה לבקשת אדוניהו? (פסוק כב')

11. כיצד מעניש שלמה את אביתר הכהן?

12. מדוע לא הרג שלמה את אביתר הכהן?

◆ הסבר את המונחים הבאים :

הסברו	המונח
	ותיסוב המלוכה (טו')
	אל תשיבי את פני (טז')
	איש מות אתה (כו')